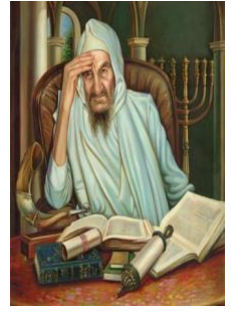

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

נהנתם מהעלון? רוצים לזכות אחרים? לזיכוי הרבים באיזור מגורכם ולהקדשות פנו לי:
 mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

מאמר דניאל לראש השנה

מספרים על רבי חיים מצאנז שהיה לו תלמיד שהיה סוחר נעליים. יום אחד הוא היה ברכבת עם הרבי מצאנז והם ראו ילדה קטנה בוכה בכי קורע לב. הרבי מצאנז ביקש מהתלמיד שילך לבדוק מדוע היא בוכה. התלמיד ניגש אליה ושאל לסיבת הבכי, היא ענתה לו שאבד לה הכסף ואין לה כסף לחזור לבית. וגם לא אכלה ולא שתתה כלום. התלמיד חזר לרבי מצאנז וסיפר לו את אשר אירע לה. הרבי מצאנז התפלא "אתה עוד מחכה? לך תביא לה את כל הכסף שיש לך בכיס, שיהיה לה לנסיעה ולקנות אוכל ושתייה ודברי מתיקה." התלמיד שהיה סוחר נעליים לא היה במצב כלכלי טוב, הוא בקושי הצליח להתפרנס ובקושי היה לו כסף למחייתו. אך הבכי של הילדה הקטנה קרע את ליבו, וגם העובדה שהרבי מצאנז ביקש גרמו לו להוציא את כל כספו ללא היסוס. הילדה הקטנה בהתחלה התביישה לקחת את הכסף אך התלמיד והרבי מצאנז התחננו אליה שתיקח, היא הסכימה בתנאי אחד, שהם יכתבו לה מי הם ומה הפרטים שלהם כי אבא שלה עשיר גדול ויגמול להם טוב. הם לא הסכימו לקבל שכר עבור המצווה ולכן לא כתבו לה את פרטיהם. השנים חלפו, הסוחר נעליים היה צמוד לרב, אך עדיין לו היתה לו פרנסה בשפע, כל חייו היו חיים רגילים, הוא הודה לה' על מצבו ותמיד שמח בעבודת ה'. יום אחד, הטלפון שלו צלצל. "כן?" "שלום מדברים מצבא גרמניה, שמענו שאתה סוחר נעליים מוצלח, אנו רוצים לקבוע איתך פגישה". הוא כמובן שמח שמחה גדולה, הוא שמע את ההצעה שלהם, כמה הוא צריך להשקיע, כמויות ומה הרווחים הצפויים. לפני שהוא חתם על ההסכם הוא כמובן הלך להתייעץ עם הרבי מצאנז לשאול על החוזה איתם. הרבי חיך ואמר לו, זוכר את הילדה הקטנה שעזרו לה? אז הינה הישועה שלך הגיעה, זה מה שה' זימן לך על אותה עזרה שעזרת לילדה הקטנה הזו. הוא שמח שמחה גדולה והלך לחתום על החוזה. הוא לקח הלוואות, משכן דברים העיקר שיהיה לו את הכסף הדרוש להשקעה. הוא עמל קשה וטרח עבור הנעליים. יומיים לפני ביצוע העסקה, כל הנעליים היו מוכנות, הוא שמח והתרגש מהמעמד הגדול, והכסף הרב שהוא הולך לקבל. יום לפני העסקה, הטלפון מצלצל. "כן?" "שלום מדברת המזכירה של מפקד הלוגיסטיקה של צבא גרמניה.. אמרו לי למסור לך שהעסקה מבוטלת". הוא בהתחלה לא הבין אם הוא שמע טוב. "סליחה, לא שמעתי... מה העסקה? שאל התלמיד את המזכירה. "העסקה מבוטלת, כך אמרו לי למסור לך". ההמשך בעמוד הבא..

איזור	כניסת החג	יציאת החג	ר"ת
ירושלים	18:12	19:00	19:43
ת"א	18:09	18:58	19:39
חיפה	18:10	18:59	19:40
באר שבע	18:11	19:00	19:41

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, שושנה בת סעדה. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר, יהושוע בן תמו, שלום בן גאולה, שלום בן סעידה.

הוא לא האמין, כל הכסף שלו הושקע בסחורה, הוא היה אמור להרוויח כסף רב ולהיות עשיר גדול, ובמקום זאת הוא נשאר עם מלא נעליים, עני מרוד... "אפשר לדעת מדוע העסקה מבוטלת? האם מצאתם פגם בנעליים?" שאל התלמיד בעצב. "כן, מצאנו פגם, לא בנעליים, מצאנו פגם בך. אתה יהודי ועם יהודי אנחנו לא עושים עסקים. הוא שמע זאת והתחיל לבכות, הוא הלך לרבי מצאנו לספר לו את אשר אירע. "אל דאגה" אמר הרבי מצאנו, תלך לבית של מפקד צבא גרמניה, הוא ייתן הוראה למפקד הלוגיסטיקה לאשר את העסקה ותקבל את הכסף המגיע לך ותהיה עשיר גדול. "כבוד הרב, ללכת למפקד הצבא? מפקד הצבא אנטישמי הוא זה שנתן את ההוראה לבטל את העסקה כי אני יהודי." הרבי מצאנו חיך ואמר "ה' יהיה בעזרך, הבטחתי לך עשירות בזכות המצווה שעשית עם הילדה הקטנה, העסקה הזאת כבר נחתמה למעלה, אין לאף אחד למטה כוח לבטל לך אותה". התלמיד התעודד קצת, הרבי נתן לו תקווה קלה. הוא צעד ברעדה ובפחד לכיוון ביתו של מפקד צבא גרמניה. הוא תקתק בדלת, והינה פתחה לו נערה קטנה. הוא טרם הספיק לדבר והיא כבר צעקה "אבא, אבא בוא מהר, הינה האיש שהציל אותי לפני כמה שנים ברכבת". התלמיד טרם הספיק לעכל את הדברים, ומפקד גרמניה הגדול חיבק אותו וביקש ממנו להיכנס. "אתה הצלת את הבת שלי, ולא את הוקרה אני מחליט לאפשר לך לבקש מה שתצצה, כמה כסף שתצצה, מה שחסר לך אני אדאג לך כשם שדאגת לבת שלי שהייתה קטנה". התלמיד היה בהלם מוחלט, הוא ראה בדיוק את ההשגחה הפרטית של בורא עולם. "אני לא צריך ולא מבקש דבר עבור המצווה שעשיתי עם הבת שלך, אני לא רוצה שום כסף עבורה.. אבל אם כבר שאלת, הגעתי לכאן עבור דבר אחד קטן. "אני הסוחר נעליים שביטלתם לו את העסקה בדקה האחרונה מפני שאני יהודי, אני מבקש ממך לאשר את העסקה כי השקעתי את כל כספי בסחורה." שר גרמניה מיד הרים טלפון למפקד הלוגיסטיקה ונתן פקודה לאשר את העסקה, ובכן, הסוחר נעליים התלמיד של הרבי מצאנו הפך ברגע אחד, מאדם עני חסר אמצעים לסוחר נעליים עשיר ביותר. הכל בזכות המעשה הקטן שעשה עם אותה ילדה קטנה ברכבת, ועל זה נאמר "זרע צדקות, מצמיח ישועות". אדם עושה צדקה, עושה חסד, הוא זרע מעשה קטן, ה' מצמיח לו מזה ישועה גדולה...

"מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה" אומר רבי נחמן מברסלב הקדוש זכותו תגן עלינו, לשופר יש שני צדדים, צד אחד רחב וצד שני צר. בצד הצר הוא תוקע ובצד הרחב הקול יוצא. ולכן הפסוק אומר "מן המצר קראתי יה (מהצד הצר תקעתי בשופר), ענני במרחב (בצד הרחב) כלומר ריבונו של עולם, תשמע את הקול של השופר ותענה לי ה'. יה רצון שבורא עולם ישמע לקול תפילתנו ונזכה כולנו לשנה טובה ומוצלחת, להתקרב לה' יתברך ולהתעלות ברוחניות ובגשמיות, כל אחד לפי עניינו וצרכו.

תשובה – העבירות גורמות למסך, החוצץ בין החוטא לבין אביו שבשמיים. כאשר האדם חוזר בתשובה ומבקש סליחה מאת ה' יתברך, המסך החוצץ בינו לבין ה', נעלם כאשר האדם מבקש סליחה מחילה וכפרה מאת ה'. והינה מסך ראשי תיבות: מחילה, סליחה כפרה.

אנו נגיד בעשרת ימי תשובה בתפילה, "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים". המילה "לחיים" עולה בגימטריה 98, שעל ידי תשובה אדם נכתב לחיים, שזה ההיפך מהצ"ח קללות (98 קללות) שהיו בפרשת כי תבוא, להגיד לך שאדם שהולך בדרך ה' ובוחר בחיים, אז זה כנגד 98 קללות בפרשת כי תבוא. "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים" והמילה בחיים – גימטריה 70, רמז לתורה הקדושה, שהיא "סוד ה' ליראיו" סוד גם גימטריה 70, וגם 70 פנים לתורה הקדושה.

אנו אומרים בתפילה "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא". אומרים המפרשים, אורי זה ראש השנה וישעי זה יום כיפור. (מדרש רבה פרשת ויקרא), ואפשר לפרש כך, אורי זה ראשי תיבות: א- אלול, ו- חמשת הצומות שיש בשנה + צום כיפור ביחד זה 6, ר- ראש השנה, י- יום כיפור. וגם י- עשרת ימי תשובה. שמי שמקבל על עצמו את חודש אלול, את עשרת ימי תשובה, את יום ראש השנה וכיפור, זוכה לעשות תשובה, ומקבל על עצמו יותר לא לחזור לסורו, חזקה עליו שה' יתברך אורו וישעו. והינה רואים שהמילה "אורי" והמילה "ישעי" ביחד בגימטריה זה 613, כמניין תרי"ג מצוות. (אורי זה 217 וישעי זה 396).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

כל דבר שאירע לאדם במהלך השנה, נגזר עליו בראש השנה. ומעשה באברך אחד שלא היו לו ילדים. הוא נהג להגיע אל הבבא סאלי אחת לשבועיים לבקש ברכה לילדים. בי"ד אלול תשל"ג בא האברך לבבא סאלי וביקש ברכה שיזכה לילדים. אמר לו הבבא סאלי, "בשנה הבאה תשל"ד יהיה היפוך אותיות - "שתלד" בעזרת ה' אשתך תלד בשנה הקרובה.. האברך לא הסתפק בברכה זו, אלא חזר בחול המועד בסוכות לבקש מרבנו ברכה לילדים. וכשחנתו של הבבא סאלי אמר לו את בקשת האברך, אמר לו הבבא סאלי, תגיד לאברך שהתפללתי עליו בראש השנה והתפילה התקבלה, ובאמת בשנת תשל"ד בדיוק כפי שאמר הבבא סאלי אשתו של האברך ילדה.

בליל ראש השנה, נהג הבבא סאלי לאכול את הסימנים אחרי ברכת המוציא כדי לא להיכנס לספק ברכות. הבבא סאלי נהג לטבל את הפת במלח ולא בסוכר או בדבש, אומנם הפת היתה ממותקת מעט, ע"י פיזור סוכר על פני הפת.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

יום ראש השנה הקדוש נקרא בלשון המקרא "יום זכרון" וכן "יום תרועה". אך לא מצינו במקרא שהוא נקרא "ראש השנה", ורבותינו הקדושים במשנה ובגמרא הם אלו שחידשו לנו שם זה. לכאורה, דבר זה צריך ביאור. הרי על פי התורה, החודש הראשון לשנה הוא חודש ניסן, ואם כן, על שם מה קראו ליום ראש חודש תשרי, ראש השנה? ניתן לבאר זאת, על פי המסופר בספר בראשית, שאחר שהחטיא הנחש את אדם וחוה, בין יתר הקללות שקילל ה' את הנחש על כך, הוא גם אמר לו "הוא (האדם) ישופך ראש, ואתה (הנחש) תשופנו עקב". והעניין הפנימי בזה הוא בכך שהנחש החטיא את אדם וחוה הוא גרם שהיצר הרע, יקבע את משכנו בתוך ליבו של האדם ויעמוד בכל עת עליו להחטיאו. ובמה שאמר ה' לנחש, "הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב" בעצם רמז לנו את סוד המלחמה מול היצר הרע, שכוח האדם על הנחש הוא על ידי בחינת "ראש" וכוח הנחש על האדם הוא על ידי בחינת "עקב". והכוונה היא, שיש בכוח האדם לנצח את היצר הרע על ידי שיתפוס את "הראש" וההתחלה של כל דבר, כגון את ראשית היום על ידי שישכים קום בזריזות גדולה ובשמחה רבה לעבודת הבורא. וכן על ידי שיתפוס את ראשית השבוע, ואת ראשית החודש, ויוסיף בהם הוספה חשובה בלימוד התורה ועבודת התפילה. וכאשר יזכה האדם לתפוס את הראשית של כל זמן, ושל כל עניין, ויקדיש אותו לה', אז ממילא יצליח להתגבר על יצרו הרע גם בהמשך, כיוון שאחר הראש נמשך כל השאר, הכל הולך על פי ההתחלה. ומעתה מובן לנו, מדוע קראו חז"ל הקדושים ליום ראש חודש תשרי, ראש השנה, לקדש את עצמנו בראש, בהתחלה של השנה, ואז כל השנה כולה תהיה בקדושה. ולכן על כל אדם להזדרז ולתפוס את היום הקדוש הזה ולהתקדש בו כראוי, להמליך את ה' עליו, כפי שאמרו חז"ל במסכת ראש השנה, טז, "אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם". ואחרי הראש, תחגרר כך שאר השנה כולה. ויד האדם תהיה על העליונה ויד היצר הרע תהיה על התחתונה. וזה שאנו אומרים גם בסימנים "שניהיה לראש ולא לזנב".

הבעל שם טוב הקדוש

בבית מדרשו של הבעל שם טוב היתה אווירה מיוחדת, ראש השנה במחיצתו של הבעל שם טוב, הבעל שם טוב עמד בפינתו, עטור בטליתו, שקוע בהרהורים. ניתן היה לחוש את כובד המשא שעל כתפיו. מי לא בא לשפוך צרתו לפניו? והנה הגיע זמן תקיעת השופר.

הקהל ממתין בסבלנות, אך הבעל שם טוב מתמהמה. אף אחד בבית המדרש לא הרגיש במתפלל החדש שנכנס. לבושו כנער בן איכרים, ובגדיו היו בלויים, אף המקום שעמד היה מוצנע וחבו, כאילו רוצה הוא להסתיר עצמו שלא יבייש את המקום הקדוש. מבטיהם של שכניו, שהופנו לעברו, גילו כי הזר כלל אינו יודע להתפלל. הדפים במחזורו עוברים ושבים, בלא קשר לתפילת שליח הציבור. בעומדו מצטנף בפינתו, הוציא הזר לפתע משרוקית מכיסו, והחל לשרוק מנגינת רועים. מהומה התחוללה בבית המדרש. היו שראו בכך חילול הקודש! ראוי הוא שיגרשו אותו מכאן, חשבו חלק מהמתפללים. והיו שלא הסכימו איתם ואמרו: "הרי לקרוא אינו יודע, ומאיפה ידע שאסורה השריקה בראש השנה?" תוך כדי שהם מתווכחים, נפתחת דלת חדרו של הבעל שם טוב, ובבואו לבית המדרש נפסק הוויכוח וכולם היו בשקט. הקהל מצפה לתחילת התקיעות. לבעל שם טוב נשאר רק לבחור מי יעמוד לצידו השנה. לפתע, התקרב הוא לקראת האורח המוזר בשמחה, לוקחו לידו, ליד הבמה, במרכז בית המדרש. התקיעות עברו בהצלחה. מאוחר יותר, לאחר הפצרות הקרובים ביותר לפשר הדבר, סיפר הבעל שם טוב את פשר הדברים. "דעו לכם, יקירי", פתח את דבריו, "כי קשה הייתה היום העבודה, ובבית הדין של מעלה קיבלו את טענות המקטרגים והמחייבים. לכן התמהמתי חיכיתי לישועה שתגיע, המצב כמעט הוכרע לרעתנו אך לפתע נשמעה שריקה בבית דין של מעלה, והמלאך הממונה הביאה לפני בית הדין ואמר: "הרי לכם בן לעם ישראל! אין הוא יודע צורה של אות, אינו יודע כלל להתפלל. עומד הוא כך שעות בבית מדרשו של הבעל שם טוב, אך אהבתו ורצונו לדבוקבה' יתברך היו חזקים עד כדי כך שהוא חיפש דרך לבטא את אותה אהבה. משרוקית יש לו בכיס, ובה החל לשרוק לכבוד בורא עולם". ליבו, היה אמיתי, וצלילי המשרוקית של אהבת בן לאביו הכריעו את הכף לזכות. ובבית הדין של מעלה אמרו: "אשרי העם שככה לו, אשרי העם שאלו בניו!" המקטרגים ברחו בבושת פנים, והסנגורים זכו בדין. "רק אז יכולתי לבוא ולקיים את מצוות תקיעת השופר, שכן השריקה הבקיעה שערי שמיים".

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו !

אנו מעוניינים להפיץ את העלון לעוד מקומות בארץ, כל מי שקורא את העלון ונהנה מהסיפורים, ורוצה שהעלון ימשיך להגיע אליו בכל שבוע, מוזמן לפנות אלינו במייל או בטלפון הכתוב מטה, ואנו בעזרת ה' נדאג שהעלון ישלח אליכם בכל שבוע. וזה הזמן לברך ולהודות לכל הקוראים המתמידים, שה' ישפיע עליכם שפע, ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם. וברצוני להודות ולברך גם לכל מי שמסייע בהפצת העלונים, זכות התורה תגן בעדיכם ובעד משפחתכם. שנתבשר בבשורות טובות, ושה' ישלח משיח צדקנו, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

להפצת העלון, ולהקדשות לעילוי נשמת או לרפואה, ולזיכוי הרבים פנו למייל:

0523458725 למספר: amahamardaniel@walla.co.il

"מי שלומד תורה מתוך גאווה, צריך להרבות עליו אהבת ישראל, עד שיחוש בחסרונו".
(הבעל שם טוב הקדוש)

חג שמח ושנה טובה